

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 107/2013-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. marca 2013 predbežne prerokoval sťažnosť M. H., N., zastúpenej advokátkou Mgr. E. S., N., pre namietané porušenie čl. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jej základných práv podľa čl. 16, čl. 19, čl. 20, čl. 46 ods. 1 a 3, čl. 47 ods. 2 a 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní Krajského súdu v Nitre č. k. 25 Co/137/2011-156 z 22. februára 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. H. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. júla 2012 elektronickou poštou doručená sťažnosť (v písomnej podobe 16. júla 2012) M. H., N. (ďalej len „sťažovateľka“), pre namietané porušenie čl. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a jej základných práv podľa čl. 16, čl. 19, čl. 20, čl. 46 ods. 1 a 3, čl. 47 ods. 2 a 3 a čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) č. k. 25 Co/137/2011-156 z 22. februára 2012 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“).

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka 28. januára 2009 podala Okresnému súdu Komárno (ďalej len „okresný súd“) žalobu, ktorou sa od Slovenskej republiky, Ministerstva vnútra Slovenskej republiky domáhala v zmysle „*zákona č. 514/2003 Z. z.*“ náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Obvodného oddelenia Policajného zboru v H. v konaní vedenom pod ČVS: RP-35/HU-200-MS. Okresný súd rozsudkom č. k. 8 C/8/2009-130 z 23. marca 2011 žalobu sťažovateľky zamietol. Na základe odvolania sťažovateľky krajský súd napadnutým rozhodnutím rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Sťažovateľka krajskému súdu vytýka, že v odvolacom konaní prerokoval veci v jej neprítomnosti a neumožnil jej zvoliť si právneho zástupcu a že rozhodol bez opory „*v zákone*“ a v rozpore s „*vnútroštátnou judikatúrou*“, resp. s judikatúrou ústavného súdu.

Dňa 13. augusta 2012 bolo ústavnému súdu doručené podanie označené ako „*Doplnenie dokladov k ústavnej sťažnosti*“, prílohu ktorého tvorili dokumenty zo spisu okresného súdu vrátane rozhodnutí všeobecných súdov, na ktorých nebola vyznačená doložka právoplatnosti.

V petite sťažnosti sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1. Krajský súd v Nitre v konaní spisová značka 25 Co 137/2011 porušil základné práva sťažovateľky M. H. v zmysle čl. 46 ods. 1, 3, článku 47 ods. 2, 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a porovnateľné práva garantované Listinou základných práv a slobôd a Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd, a tiež ústavné práva sťažovateľky vyplývajúce z čl. 2, článkov 16, 19 a 20 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Ústavný súd SR zrušuje rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25 Co 137/2011-156 z 22. 2. 2012 a vracia mu vec späť na ďalšie konanie.

3. Sťažovateľke... priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 2 000 EUR, ktoré je Krajský súd v Nitre povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Priznáva sťažovateľke náhradu trov právneho zastúpenia v konaní o ústavnej sťažnosti, ktoré je Krajský súd v Nitre povinný vyplatiť jej advokátke... do jedného mesiaca po právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

Keďže sťažnosť neobsahovala náležitosti uvedené v ustanoveniach § 20 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd listom sp. zn. Rvp 6485/2012 zo 6. augusta 2012 vyzval právnu zástupkyňu sťažovateľky na odstránenie nedostatkov sťažnosti v lehote 7 dní od doručenia tejto výzvy, pričom ju poučil o možnosti odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Túto výzvu prevzala právna zástupkyňa sťažovateľky 21. augusta 2012 a dosiaľ na ňu nereagovala.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľka v sťažnosti namietala, že konaním krajského súdu č. k. 25 Co/137/2011-156 z 22. februára 2012 boli porušené jej základné práva podľa „čl. 46 ods. 1, 3, článku 47 ods. 2, 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a porovnateľné práva garantované Listinou základných práv a slobôd a Dohovorom o ochrane základných práv a slobôd, a tiež ústavné práva sťažovateľky vyplývajúce z čl. 2, článkov 16, 19 a 20 Ústavy Slovenskej republiky“.

Sťažovateľka síce predložila rozhodnutia, ktorých neústavnosť namietala, avšak napriek zákonnej úprave (§ 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde) neboli označené právoplatnosťou.

V sťažnosti sú na strane 3 a 4 uvedené základné práva a slobody, ktoré mali byť porušené, ale slovné a číselné označenie týchto práv nekorešponduje s ich obsahom.

Pri námietke porušenia základných práv zaručených čl. 16, čl. 19 a čl. 20 ústavy absentuje akékoľvek vyjadrenie dôvodov, podľa ktorých mali byť tieto práva porušené. Podobne je to aj pri námietke porušenia čl. 2 ústavy.

Sťažovateľka, aj keď v texte petitu uvádza aj porušenia Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj Listiny základných práv a slobôd bez uvedenia dôvodov, ako aj absencie uvedenia číselného označenia týchto označených práv a slobôd, petit, ktorý sťažovateľka formulovala, je tým nejasný, neurčitý a nezrozumiteľný, nezodpovedá odôvodneniu sťažnosti a je tiež nevykonateľný.

Keďže predložená sťažnosť prima facie vykazuje také nedostatky, ktoré neumožňujú jej preskúmanie už pri predbežnom prerokovaní, ústavný súd ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí (obdobne napr. III. ÚS 210/09, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 26/2012).

Ústavný súd odkazuje na znenie ustanovenia § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne

uvedených v tomto zákone. To znamená, že ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorého označil za porušovateľa svojich práv (m. m. II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05). Uvedené osobitne platí v prípadoch, v ktorých sú osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd zastúpené kvalifikovaným právnym zástupcom, advokátom. Povinnosti advokáta vyplývajúce zo zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je advokát povinný vykonávať tak, aby boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (napr. II. ÚS 117/05, III. ÚS 236/07, III. ÚS 334/09).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. marca 2013